

Komisja twierdzi więc, że z powodu wyznaczenia obszarów specjalnej ochrony niewystarczającego pod względem liczby lub powierzchni Rumunia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 79/409.

(¹) Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-525/09)

(2010/C 51/32)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 200/21/WE (¹) z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE, a w każdym razie poprzez brak poinformowania o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 25 ww. dyrektywy.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 30 kwietnia 2008 r.

(¹) Dz.U. L 102, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-526/09)

(2010/C 51/33)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że zezwalając na odprowadzanie ścieków przemysłowych przez przedsiębiorstwo przemysłowe położone w strefie Matosinhos „Estação de Serviço Sobritos” bez odpowiedniego zezwolenia, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 91/271/EWG (¹) z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Do dnia wniesienia skargi Republika Portugalska nie poinformowała Komisji o przyznaniu zezwolenia przedsiębiorstwu „Estação de Serviço Sobritos”.

(¹) Dz.U. L 135, s. 40.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-529/09)

(2010/C 51/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 228 TFU ust. 4 oraz art. 2 i 3 decyzji 1999/509/WE Komisji z dnia 14 października 1998 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Hiszpanię spółkom z grupy Magefasa i spółkom będącym ich następcami prawnymi (Dz.U. 1999 R., I 198, s. 15), poprzez brak przyjęcia środków koniecznych do wykonania owej decyzji w odniesieniu do Industrias Domésticas, S.A. (Indosa).

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii nie przyjęło w ustalonym terminie przepisów koniecznych do dostosowania się do decyzji 1999/509/WE w odniesieniu do Industrias Domésticas, S.A. (Indosa).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej**(Sprawa C-531/09)**

(2010/C 51/35)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Yerrell i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniająca dyrektywę 1999/62/WE⁽¹⁾ w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe, a w każdym bądź razie poprzez brak poinformowania Komisji o ich przyjęciu, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 10 czerwca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, s. 8.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-166/08 Ivanov przeciwko Komisji, wniesione w dniu 18 grudnia 2009 r. przez Vladimira Ivanova**(Sprawa C-532/09 P)**

(2010/C 51/36)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Vladimir Ivanov (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne;

— stwierdzenie, że odwołanie jest zasadne;

— uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.;

— rozstrzygnięcie zgodnie ze skargą wniesioną w pierwszej instancji;

— obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

W swoim pierwszym zarzucie, składającym się z dwóch części, wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd nie powinien był zastosować zastrzeżenia nadużycia proceduralnego celem uzasadnienia niedopuszczalności jego skargi o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej, skoro bardzo ograniczony zakres stosowania tego zastrzeżenia dotyczył jedynie wyjątkowych przypadków, w których skarga o odszkodowanie ma na celu uzyskanie zapłaty kwoty identycznej z kwotą, jaka wnoszący odwołanie uzyskałby w przypadku uwzględnienia skargi o stwierdzenie nieważności. Tymczasem w niniejszym przypadku skarga o odszkodowanie wniesiona przez wnoszącego odwołanie była całkowicie niezależna, ponieważ chciał on spowodować powstanie odpowiedzialności pozaumownej Komisji w związku z jej zachowaniem względem niego, a nie uzyskać sytuacji finansową identyczną z sytuacją, w jakiej znalazłby się, gdyby została stwierdzona nieważność decyzji Komisji.